

Motion till riksdagen 2009/10:U268

av **Jan-Evert Rådström m.fl. (m)**

Nordiska rådet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Nordiska rådet ska avskaffas.

Motivering

När Nordiska rådet bildades 1952 skedde det i en tid av oro och i kölvattnet av ett världskrig när behovet av nordiskt samarbete och samverkan krävde ett gemensamt forum. En av de första konkreta reformerna som rådet införde var den nordiska passunionen som trädde i kraft 1954 och innebar att Norden blev till en gemensam arbetsmarknad med färre hinder och regleringar.

År 1971 inrättades också Nordiska ministerrådet där de nordiska statsråden regelbundet träffas för att diskutera olika viktiga frågor för nordiskt samarbete. Detta arbete resulterar i konkreta reformer och bör därför också vårdas i ett nytt sammanhang och via nya forum.

I dag utser de nordiska parlamenten sina respektive ledamöter och ersättare till Nordiska rådet. Dessa representanter arbetar i Nordiska rådet och ägnar sig åt nordiska frågor utan att för den skull ha förankring i respektive lands fackutskott som har hand om frågorna. Varje år bekostar också riksdagen de svenska ledamöternas verksamhet inom Nordiska rådet och Östersjösamarbetet med 3 miljoner kronor, då är ej ministerrådets kostnader inräknade, trots att rådet saknar formell beslutsrätt. Beslutsrätten försvinner nämligen i och med att ledamöterna saknar mandat från sina respektive regeringar och parlament i Norden. Detta riskerar att göra Nordiska rådet till en intern nordisk samtalsklubb som i realiteten inte kan påverka mer än vad de enskilda parlamentsledamöterna kan göra i sina egna fackutskott när det kommer till gränsoverskridande frågor som exempelvis gränshindersproblematik, handel och fiskerinäring.

Fel! Okänt namn på

Det är därför vår uppfattning att de frågor som i dag hanteras av Nordiska rådet på ett bättre sätt skulle kunna hanteras av utskotten i de nationella parlamenten. Detta skulle samtidigt bredda och möjliggöra ett ökat intresset för nordiska frågor. Bland företrädarna för det gällande institutionella nordiska samarbetet ges ofta bilden att Nordiska rådet skulle vara förutsättningen för det samarbete som är i dag, samtidigt som det också skulle vara en förutsättning för att utveckla samarbetet ytterligare. Enligt min mening finns inget sådant samband.

Det är därför dags att flytta diskussionerna från Nordiska rådets sessioner till de nationella parlamenten. Förutsättningarna för Nordiska rådet i dag år 2009 är vitt skilda från 1952. I dag är tre nordiska länder medlemmar i EU medan Island är i färd med en medlemsansökan och Norge har ett särskilt avtal med EU. Grunderna för samarbete inom Norden och Europa har därmed förändrats. Järnridån mellan öst och väst har fallit. Tyskland är enat. Sovjetunionen finns här inte mer. Bortom Östersjön växer istället ett stabilt demokratiskt system fram där Estland, Lettland, Litauen och Polen samtliga är EU-medlemmar i dag. Nordiska rådet har i dagens Europa spelat ut sin roll. I dag omfattar också det nordiska samarbetet mycket mer än tidigare – organisationer, företag och vänorter skapar bättre band mellan de nordiska länderna. En ny tid kräver nya lösningar och nya samarbetsformer. Därför skall Nordiska rådet avskaffas.

Stockholm den 2 oktober 2009

Jan-Evert Rådström (m)

Magdalena Andersson (m)

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)

Krister Hammarbergh (m)

Mats Gerdau (m)

Sten Bergheden (m)

Anne Marie Brodén (m)

Gunnar Axén (m)

Björn Hamilton (m)

Bengt-Anders Johansson (m)

Eliza Roszkowska Öberg (m)

Cecilia Magnusson (m)

Anna Kinberg Batra (m)

Margareta B Kjellin (m)

Tomas Tobé (m)

Inger René (m)

Margareta Cederfelt (m)

Andreas Norlén (m)

Anders Hansson (m)

Malin Löfsjögård (m)

Anna Tenje (m)

Bertil Kjellberg (m)

Katarina Brännström (m)

Jan R Andersson (m)

Oskar Öholm (m)